

EĞİTİMDE TOPLAM KALİTE YAKLAŞIMININ AKADEMİK ERTELEME İLİŞKİSİ: ÇOCUK GELİŞİMİ ÖN LİSANS ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

Öğr. Gör. Dr. Hamza KANDEMİR

*Süleyman Demirel Üniversitesi, Atabey Meslek Yüksekokulu,
Pazarlama Bölümü*

ÖZET

Toplam kalite yaklaşımı uygulandığı örgütlerde kalite, verimlilik ve performans gibi örgütü değerlendirecek kriterleri olumlu şekilde etkilemektedir. Eğitim kurumlarında akademik erteleme için eğitimde kalite artması gerekecektir. Bu ilişkileri sorgulamak üzere Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Bucak Hikmet Tolunay Meslek Yüksekokulu Çocuk Gelişim Bölümü öğrencileri üzerinde araştırma yapılmıştır. Çalışmaya 142 kişi katılmıştır ve katılımcıların %98,6'sı kadın öğrencidir. Araştırma sonuçlarında; düzenli ders çalışma alışkanlığına sahip bireyler ile akademik erteleme davranışı arasında negatif bir ilişki, Eğitim ve öğretim ile düzenli ders çalışma alışkanlıkları değişkenlikleri arasında olumlu, düşük bir ilişki, Akademik personel ile eğitim ve öğretim değişkenleri arasında olumlu yönde ilişki, Akademik personel ile fiziksel koşullar değişkenleri arasında olumlu bir ilişki bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde toplam kalite, akademik erteleme

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ACADEMIC PROCRASTINATION AND TOTAL QUALITY APPROACH: A RESEARCH ON CHILD DEVELOPMENT PRELIMINARY UNDERGRADUATE STUDENTS

ABSTRACT

The total quality approach positively affects the criteria to assess the organization such as quality, productivity and performance, in the organizations it applies. It's necessary to increase educational qualifications in order to reduce academic procrastination in the educational institutions. Mehmet Akif Ersoy University Bucak Hikmet Tolunay Vocational School of Higher Education students were investigated to inquire about these relations. 142 people participated in the study and 98.6% of the participants were female students. According

to results of the research, the following findings were obtained; there is a negative relationship between the individuals who have regular study habits and the behavior of academic procrastination, a positive, low-order relationship between the variances of education and teaching and regular study habits, a positive relationship between the variables of academic staff and education and training and a positive relationship between the variables of academic staff and physical conditions.

Key Words: Total quality in education, academic suspension

GİRİŞ

Eğitim bir toplumun gelişmesi adına en yüksek kalitede yapılması gereken uygulama sürecidir. Bu sürecin yüksek kalitede olması için eğitim-öğretim uygulamaları belirli bir standartta olması gerekmektedir. Bu standardın sağlanabilmesi için eğitim-öğretim faaliyetinin toplam kalite yaklaşımının eğitimde uygulanması bir iyi bir seçenek olabilmektedir. Toplam kalite yönetimi eğitim kurumlarında uygulandığı kurumlarda genel olarak verim ve performans artmaktadır. Eğitim kurumları da eğitim süreçlerinde toplam kalite yönetimi yaklaşımını benimsediği takdirde verim ve performanslarını arttırabilir.

Kalite arttırabilmek için akademik erteleme bir sakınca olarak görülebilir. Akademik erteleme kavramı bireyin eğitim faaliyeti içerisinde yapması gereken sorumlulukları çeşitli sebeplerle erteleme anlamına geldiği için, kalitenin karşısında tehlike olarak ifade edilebilir. Eğitim kurumları toplam kalite yaklaşımını uygulayarak, öğrencinin akademik erteleme davranışlarını azaltabilir. Çalışma ön lisans öğrencilerinin toplam kalite yaklaşımı ile akademik erteleme algılarının ölçümü ile ortaya sorunların nereden kaynaklandığına ilişkin bilgi verecek bulguları içermektedir.

1. EĞİTİMDE TOPLAM KALİTE YAKLAŞIMI

Toplam Kalite Yönetimi (TKY) hedefi; tüketicinin kalite beklentilerini tespit ederek, bu tespitlere uygun hatasız çıktı sağlayarak tüketici tatminini sağlamak ve kaliteyi yükseltmek ile ilgili sürekli bir gayret içinde olmaktadır. TKY'nin en önemli özelliği ise kaliteli mal ve hizmet üretim sürecini birkaç kişinin üzerine bırakmayıp, örgütteki tüm çalışan ile paylaşmaktır (Yıldız ve Ardıç, 1999: 75). Eğitim kurumları da başka örgütler gibi üretim yaparlar. Buna rağmen eğitim süreci mal üreten işletmeler kadar verimlilik çıktısını net bir şekilde ortaya koymak mümkün değildir. Kalite tek bir etkileyici ile değil, birçok farklı faktörden etkilenecek ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple kaliteyi tek bir etkenle değerlendirmek yetersizdir. Eğitim kalitesi tasarımda kalite ve sü-

reçte kalite olmak üzere iki biçimde incelemek mümkündür. Tasarımda kalite, kaliteli bir ürün için gerekli bir unsurdur. Süreçte kalite ise öğrencinin öğrenme sürecinde karşılaştığı tüm ilgili unsurla ilgili kalitedir (Özdemir, 2002: 254). Bu süreçte müşteri kavramını karşılayan öğrencilerdir. İç paydaşlar akademik personel, diğer çalışanlardır. İş dünyası, aile ve toplum da dış paydaş olarak tanımlanabilecek diğer aktörler vardır. Bu bakış açısı ile eğitim sektörü doğrudan ve dolaylı olarak toplumun neredeyse tamamını etkilemektedir (Ceylan, 1997: 25). TKY'nin düşünce biçimi insanı odak almıştır ve firmaların amaçları kar yapmak olsa dahi müşteri sömürsü, vahşi kapitalizm tarzı bir yaklaşım söz konusu değildir. TKY uzun vadeli, kalıcı, güven odaklı, sürekliliği amaçlayan bir ilişki biçimini amaç edinmiştir. Kalitenin amaca uygunluk tanımlamasından hareketle hedefe uygun olması gerekmektedir. Örnekle, verilen eğitim işverenlerin ve ilişkili mesleklerin ihtiyaçlarına cevap vermelidir. Sektör eğitim olduğunda bir eğitim kuruluşunun tek müşterisi öğrenciler, aileler ve işverenler değil toplumun tamamıdır (Bengisu, 2007: 741).

TKY yaklaşımının eğitim kurumlarında gün geçtikçe artmış olmasının sebebi, eğitimin kalitesi ile doğrudan ilgili olan tüm sektörlerin, iyi eğitilmiş insan kaynağını karşılama rekabetinde okulların üstlerine düşen sorumluluğu daha çok önemsemeleri ve eğitim sektöründe rekabetin artması olarak ifade edilir (Hergüner, 1998: 6). Eğitim sektöründe toplam kalite yaklaşımı, iç ve dış çevre ile etkileşim içinde olan, tüm çevrenin ihtiyaçlarını izleyen, kurumu etkileyen faktörleri dengede tutan, değişime uyumlu, eğitim kurumunda akademik personel, idari personel ve diğer çalışanlar ile ahenkli bir görünüme sahip, iyi ilişkiler oluşturabilen, demokratik, anlayış sahibi, mevcut duruma göre değil geniş bir bakış açısına sahip olan, eldeki kaynakları etkin bir şekilde kullanabilen bir yönetim anlayışıdır. Eğitim kurumunun tüm çalışanlarının ve öğrencilerin etkin bir şekilde dahil olduğu, sürekli iyileşmeler ile yükselen müşteri doyumunun bütünleştirildiği bir eğitim kültürünün üç önemli kuralı vardır, bunlar; herkesin sürece katılımı, yaşam boyu iyileşme ve müşteri odaklılık şeklindedir. Bu süreci etkin bir şekilde desteklemek ise; yönetimin karlılığı ve liderliği, gerçeklere dayalı hareket etme ve ölçme, toplam kalite ve insan kaynağının faal bir şekilde yönetimi gereklidir (Tufan vd., 2009: 31).

TKY'nin temel ilkesi içinde eğitim-öğretim süreçlerinde uygulamakla birlikte hem yönetim, hem akademik başarı, öğrenme düzeyi ve ailelerin memnuniyeti bakımında hem de öncelikle akademik personel olmak üzere tüm kurum çalışanlarının niteliğinin, motivasyonunun ve memnuniyetinin artması gibi çok farklı yönden gelişim sağlanmaktadır (Özdemir, 2005:4-5).

2. AKADEMİK ERTELEME

Erteleme davranışı, bitirilmesi veya tamamlanması gereken işlerin gerçeklik payı olmayan şekilde ileri atılması ya da kısa dönemde elde edilecek ödüllendirmenin, uzun dönemde elde edilecek ödülleri seçmek olarak tanımlanmaktadır. İnsan hayatının her anını etkileyen bu önemli davranış sorunu yaşayan insanların yaptıkları planlar ile planlara uygun hareket etme arasında büyük bir tutarsızlık bulunmaktadır. Bu tip bireyler, çalışma planlarına hızlı bir biçimde başlayıp, bu başlangıç hızını planın sonuna kadar devam edememekte ve hedeflerine ulaşmak için gereken gayreti göstermekte çok zorlanmaktadır (Kandemir, 2016: 56). Bu durum akademik erteleme olarak adlandırılır ve ders bırakma, düşük not ortalaması veya okuldan atılma gibi olumsuz neticelere sebep olan akademik erteleme davranışı öğrenciler arasında gün geçtikçe artmaktadır (Özer ve Altun, 2011: 46). Akademik erteleme aynı zamanda, günlük yaşamdaki erteleme davranışının okuldaki davranışa etkisi olarak tanımlanabilen akademik erteleme, “okulla ilgili ödevleri ve görevleri geciktirme veya son ana” bırakma olarak da ifade edilmektedir (Deniz vd., 2009: 610).

Alan yazına bakıldığında, akademik erteleme ile ilgili çalışmalar yoğun bir şekilde öğrenciler üzerinde yapılmaktadır. Üniversite öğrencilerine yüklenen görev ve sorumluluklar onların zamanı en verimli şekilde kullanmalarını gerektirmektedir. Bu duruma en büyük engellerin başında akademik erteleme davranış biçiminin olduğunu ifade edilir. Erteleme eğilimi daha önceki tanımlara ek olarak karar vermeyi daha sonraki zamana bırakmak şeklinde ifade edilerek akademik erteleme kavramı daha da genişlemektedir (Çelikkaleli ve Akbay, 2013: 238).

Akademik ertelemenin sebeplerine yönelik yapılan araştırmalar incelendiğinde, akademik erteleme davranışının sebeplerinin geniş bir yelpazeye sahip olduğunu görülmektedir. Akademik erteleme ile ilgili araştırmalarda sebepler; kişisel özellikler (sorumluluk, mükemmeliyetçilik vb.), bireyin zamanı yönetememesi, özyeterlilik inançları, sorumluluğa ilişkin rahatsızlık duygusu, akıldışı düşünceler, cinsiyet, sınıf düzeyi, ebeveyn eğitim seviyesi dikkat güçlüğü, başaramama korkusu, düşük benlik saygısı, kaygı, gerçekçi olmayan beklenti, çalışma alışkanlık biçimleri bireylerin en temel erteleme nedenleri olarak sıralanmaktadır (Kandemir, 2012: 82).

3. ARAŞTIRMA

3.1. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın temel amacı, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Hikmet Tolunay Meslek Yüksekokulu’nda öğrencilerinin akademik personel ve danışman-

lık, eğitim ve öğretim ile fiziksel koşullara yönelik memnuniyet düzeyleri ile akademik erteleme, düzenli ders çalışma alışkanlığı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır. Yapılan araştırma öğrenci görüşlerini anket yoluyla elde etmeyi amaçlamaktadır.

3.2. Araştırmanın Gereç ve Yöntemi

Araştırma 2016-2017 eğitim öğrenim gören Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Hikmet Tolunay Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören tüm Çocuk Gelişimi Bölümü öğrencileri (n=360) örnekleme ise, araştırmayı katılmayı kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan 142 öğrenci oluşturdu. Araştırmada kişisel bilgi formu, Toplam Kalite Yönetimi ve Akademik Erteleme Ölçeği kullanıldı (Akan, 2014). Kişisel bilgi formunda cinsiyet bulunduğu sınıf, anne-baba eğitim durumu, ailenin ortalama geliri, akademik not ortalaması bilgileri yer almaktadır. Toplam Kalite Yönetimi, Ankette yer alan diğer bölümler ise spesifik olarak bölümlerin kendi içinde gelişimine katkıda bulunacağı düşünülen "Akademik Personel ve Danışmanlık", "Eğitim ve Öğretim", Fiziksel Koşullar" başlıkları altında gruplandırılan 25 likert ölçekli ifadeden oluşmaktadır. Sorulara verilen cevaplarda "Kesinlikle Katılıyorum" seçeneği için 5 puan, "Katılıyorum" seçeneği için 4 puan, "Biraz Katılıyorum" seçeneği için 3 puan, "Katılmıyorum" seçeneği için 2 puan, "Kesinlikle Katılmıyorum" seçeneği için 1 puan verilmiştir.

Çakıcı (2003) tarafından hazırlanan Akademik erteleme ölçeği; "Akademik çalışmayı erteleme" ve "Düzenli ders çalışma alışkanlığı" alt ölçeklerinden oluşmaktadır. Ölçek 19 sorudan oluşmaktadır. Sorulara verilen cevaplarda "Beni tamamen yansıtıyor" seçeneği için 5 puan, "Beni çoğunlukla yansıtıyor" seçeneği için 4 puan, "Beni biraz yansıtıyor" seçeneği için 3 puan, "Beni çok az yansıtıyor" seçeneği için 2 puan, "Beni hiç yansıtıyor" seçeneği için 1 puan verilmiştir.

3.3. Araştırma Verilerinin Analizi ve Bulguları

Araştırmada verilerin analizinde aritmetik ortalama, (\bar{x}) standart sapma (s), frekans (f), yüzde (%), Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı (r), bulgular $p < .01$ ve $p < .05$ anlamlılık düzeyinde test edilmiştir.

Tablo1: Öğrencilerin Kişisel Özellikleri

Öğrencinin Özellikleri			
Cinsiyet		Sayı	(%)
	Erkek	2	1,4
	Kadın	140	98,6
Bulunduğu Sınıf			
	1 sınıf	74	52,1
	2 sınıf	68	47,9
Baba Eğitim Durumu			
	İlköğretim	91	64,1
	Ortaöğretim	35	24,6
	Üniversite	14	9,9
	Eksik Veri	24	1,4
Anne Eğitim Durumu			
	İlköğretim	105	73,5
	Ortaöğretim	31	21,8
	Üniversite	5	3,5
	Eksik Veri	1	0,7
Aile Ortalama Gelir			
	1500'den az	47	33,1
	1500-3000	78	54,9
	3000'den fazla	15	10,6
	Eksik Veri	1	1
Akademik Not Ortalaması			
	0-1,99	1	0,7
	2,00-2,49	3	2,1
	2,50-2,99	22	15,5
	3,00-3,49	45	31,7
	3,50-4,00	71	50
Toplam		142	100

Araştırmayan katılan öğrencilerin %98,6'sı kadın, %1,4'ü erkektir. Katılımcıların % 52,1'i birinci sınıf, %47,9'u ikinci sınıftır. Öğrencilerin babalarının eğitim durumu %64,1'i ilköğretim, %24,6'sı ortaöğretim, % 9,9'u üniversite mezunudur. Öğrencilerin annelerinin eğitim durumu %73,5'i ilköğretim, %21,8'i ortaöğretim, %3,5'i üniversite mezunudur. Ailelerin ortalama geliri incelendiğinde %33,1'i 1500 TL'den az, %54,9'u 1500 ile 3000 TL arasında, %10,6'sı 3000TL' den fazla kazanca sahiptir. Araştırmaya katılan öğrencilerin genel not ortalaması incelendiğinde %0,7'si 0-1,99 arasında, % 2,1'i 2,00-2,49

arasında, %15,5'i 2,50-2,99 arasında, %31,7'si 3,00-3,49 arasında, % 50'si 3,50-4,00 arasındadır.

Tablo 2: Ölçeklerin Alt Boyutlarına Ait Aritmetik Ortalama ve Standart Sapmalar

Ölçekler	Boyutlar	n	\bar{x}	S
Toplam Kalite Ölçeği	Akademik Personel ve Danışmanlık	142	4,0426	,64570
	Eğitim ve Öğretim	142	3,0528	,73913
	Fiziksel Koşullar	142	2,9928	,83333
Akademik Erteleme Ölçeği	Erteleme	142	3,2121	,90843
	Düzenli Ders Çalışma Alışkanlığı	142	2,9367	,76647

Tablo 2'de öğrencilerin toplam kalite yönetimi ölçeğine verdiği cevaplar incelendiğinde en yüksek ortalamanın akademik personel ve danışmanlık alt ölçeği (\bar{x} =4,0426), en düşük ortalamanın ise fiziksel koşullar alt ölçeği (\bar{x} =2,9928) olduğu görülmektedir. Öğrencilerin akademik erteleme ölçeğine verdiği cevaplar incelendiğinde en yüksek ortalamanın erteleme alt ölçeği (\bar{x} =3,2121), en düşük ortalamanın ise düzenli ders çalışma alışkanlığı alt ölçeği (\bar{x} =2,9367) olduğu görülmektedir. Standart sapmalara göre ise en homojen dağılım eğitim ve öğretim (s = .73913), en heterojen dağılım erteleme (s =.90843) boyutundadır.

Tablo 3:Araştırmanın Korelasyon Katsayıları

	1	2	3	4	5
1-Erteleme	1				
2-Düzenli Ders Çalışma Alışkanlığı	-,563**	1			
3-Akademik Personel	-,002	,122	1		
4-Eğitim ve Öğretim	-,100	,196*	,356**	1	
5-Fiziksel Koşullar	,012	,125	,311**	,324**	1

N = 142,** p < .01, *p<.05

Korelasyon katsayısının 1.00 olması, mükemmel pozitif bir ilişkiyi; -1.00 olması, mükemmel negatif bir ilişkiyi; 0.00 olması, ilişkinin olmadığını gösterir. Korelasyon katsayısının, mutlak değer olarak, 0.70-1.00 arasında olması yüksek; 0.70-0.30 arasında olması orta; 0.30-0.00 arasında olması ise düşük

bir ilişki olarak tanımlanabilir (Büyüköztürk, 2014, s.32).

Sonuçlara göre düzenli ders çalışma ile akademik erteleme değişkenleri arasında negatif yönde, orta ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur, $r=-.563$, $p < .01$. Eğitim ve öğretim ile düzenli ders çalışma alışkanlıkları değişkenlikleri arasında olumlu yönde, düşük ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur, $r=.196$, $p < .05$. Eğitim ve öğretim ile akademik personel değişkenleri arasında olumlu yönde, orta ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur, $r=.356$, $p < .01$. Akademik personel ile fiziksel koşullar değişkenleri arasında olumlu yönde, orta ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur, $r=.311$, $p < .01$. Eğitim ve öğretim ile fiziksel koşullar değişkenleri arasında olumlu yönde, orta ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur, $r=.324$, $p < .01$.

SONUÇ

Araştırmanın sonuçlarına göre, düzenli ders çalışma alışkanlığına sahip bireyler ile akademik erteleme davranışı arasında negatif bir ilişki bulunmuştur. Düzenli olarak ödev hazırlayan, sınavlara hazırlanan ve akademik görevlerini yerine getiren bireyler hayatlarında disiplinli, kontrollü, karardır ve bu bireyler aynı zamanda sorumluluk sahibidir (Kandemir, 2016, s.64). Johnson ve Bloom (1995) yaptıkları çalışmada sorumluluk ile akademik erteleme arasında negatif bir ilişki bulmuştur (s.130). Bu bağlamda düşünüldüğünde düzenli ders çalışma alışkanlığı olan bireyler akademik ertele yapmaktan kaçınarak sorumluluklarını olabildiğince yerine getirmeye çalıştıkları sonucuna varılabilir.

Eğitim ve öğretim ile düzenli ders çalışma alışkanlıkları değişkenlikleri arasında olumlu, düşük bir ilişki bulunmuştur. Bay, Tuğluk ve Gençdoğan, (2005) yaptıkları çalışmada öğretim şekline göre ders çalışma becerileri arasında anlamlı bir farklılık bulmuşlardır(s.102). Buna göre araştırmanın sonucu literatüre uygun olduğu söylenebilir.

Akademik personel ile eğitim ve öğretim değişkenleri arasında olumlu yönde, orta ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Eğitim ve öğretimin faaliyetlerinin organize eden olarak akademik personel ile aralarında ilişki çıkması doğaldır.

Akademik personel ile fiziksel koşullar değişkenleri arasında olumlu bir ilişki bulunmuştur. Akademik personelin eğitim-öğretim faaliyetlerini fiziki koşullara göre uygulamasından dolayı böyle bir sonuca ulaşılmış olabilir.

Eğitim kurumlarının amaçlarına ulaşabilmesi, öğrencilerde bilgi, beceri, tutum ve değerler kazandırabilmek dolayısıyla öğrenme çıktılarının niteliğinin artırılabilmesinin en önemli önşartı okul ve sınıflardaki fiziki ortam ve olanak-

ların yeterli nicelikte ve nitelikte olmasıdır (Göksoy, 2017, s.14). Eğitim ve öğretim ile fiziksel koşullar arasındaki ilişki literatüre uygun olduğu söylenebilir. Ayrıca öğrencilere daha nitelikli bir eğitim-öğretim sunabilmek için gerekli fiziki şartların iyileştirilmesi, öğrencilerinin öğrenmeye karşı motivasyonları artırmada, akademik erteleme davranışları azaltmasında yardımcı olabilir.

KAYNAKÇA

Akan, B. (2014). Toplam Kalite Yönetimi Çerçevesinde Öğrenci Memnuniyeti: Namık Kemal Üniversitesi Hayrabolu Meslek Yüksekokulu Uygulaması-Student Satisfaction Within The Framework Of Total Quality Management: An Application Of Namık Kemal University Hayrabolu Vocation. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(10), 106-123.

Bay, E., Tuğluk, M. N., & Gençdoğan, B. (2005). Üniversite Öğrencilerinin Ders Çalışma Becerilerinin İncelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(14).

Bengisu, M. (2007). Yüksek Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi. *Journal Of Yaşar University*, 2(7), 739-749.

Büyüköztürk, Ş. (2014). Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi Elkitabı (İstatistik, Araştırma Deseni, Spss Uygulamaları Ve Yorum)(19.Baskı). Ankara: Pegem Yayıncılık.

Ceylan, M. (1997). Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi Ve Müşteri Memnuniyeti. *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 3(1), 23-30.

Çakıcı, D. Ç. (2003). Lise Ve Üniversite Öğrencilerinde Genel Erteleme Ve Akademik Erteleme Davranışının İncelenmesi. *Ankara: Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*.

Çelikkaleli, Ö., & Akbay, S. E. (2013). Üniversite Öğrencilerinin Akademik Erteleme Davranışı, Genel Yetkinlik İnancı Ve Sorumluluklarının İncelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2).

Deniz, M. E., Traş, Z., & Aydoğan, D. (2009). Akademik Erteleme Ve Denetim Odağının Duygusal Zekâ Açısından İncelenmesi. *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 9(2), 607-632.

Göksoy, S. (2017). Eğitimde Eşitlik Kapsamında Okulların Altyapı Yeterliliği.

Hergüner, G. (1998). Eğitimde Toplam Kalite Uygulamasının Sağlayacağı Yararlar. *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 13(13), 11-22.

Johnson, J. L., & Bloom, A. M. (1995). An Analysis Of The Contribution Of The Five Factors Of Personality To Variance İn Academic Procrastination. *Personality And Individual Differences*, 18(1), 127-133.

Kandemir, M. (2012). Öğrencilerinin Akademik Erteleme Davranışlarının, Kaygı, Basarisızlık Korkusu, Benlik Saygısı Ve Basarı Amaçları İle Açıklanması. *Pegem Eğitim Ve Öğretim Dergisi*, 2(4), 81-88.

Kandemir, M. (2016). Akademik Erteleme Davranışını Açıklayıcı Bir Model. Pegem Akademi Yayıncılık Eğitim Danışmanlık Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.

Özdemir, S. (2002). Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi. *Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2, 253-270.

Özdemir, S. M. (2005). Eğitim Kurumlarında Toplam Kalite Uygulamalarını Olumsuz Etkileyen Etmenler. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(3).

Özer, A. & Altun, E. (2011). Üniversite Öğrencilerinin Akademik Erteleme Nedenleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(21), 45-72.

Tufan, M., Mızrak, Ş., & Çelik, D. (2009). Mesleki Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi Ve Model Önerisi. *Journal Of Azerbaijani Studies*, 12, 27-40.

Yıldız, G., & Ardıç, K. (1999). Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi. *Bilgi Dergisi*, 1(1), 73-82.